

Hz. Âdem (as) üzerine

Manisa'dan Gürcan Bey: "1- İnsanlığın babası olarak bir Âdem mi var, yoksa Âdemler mi söz konusu? Hazret-i Âdem'den (as) sonra başka bir soydan da insan yaratıldı mı? Zenci ırkları nereden geliyor? 2- Cân kavmi Hazret-i Âdem'den önceki insanlar mıdır? 3- Hazret-i Âdem'in çocukları nasıl evlendiler? Kardeş değiller miydi?"

1- Kur'ân insanlığın atası olarak Hazret-i Âdem'in (as) yaratıldığını bildirir. Hazret-i Âdem'in (as) renginin beyaz mı, sarı mı, siyah mı olduğu konusunda ise Kur'ân'da herhangi bir ayrıntıya rastlamayız. Kur'ân ana ilke olarak "insanlık" kavramı üzerinde durur ve insanın yeryüzünde halîfe olarak var edildiğini bildirir.¹ Kur'ân'ın bildirmediği bir konu bizce dînin konusu değil; gücü yettiği oranda ilimlerin konusudur.

Bilindiği gibi, kalıtsal özellikler ve farklılıklar nesiller arasında DNA molekülleri ile aktarılmaktadır. Nasıl bir genetik yapı içinde insanoğlu beyaz ırka, sarı ırka ve zenci ırka ayrıldı? DNA içinde nasıl bir şifrelemedir ki, insanların renk bakımından farklı karakterlere ayrılmasına neden oldu? Bu ve buna benzer sorular dînin alanına değil; biyoloji ve antropoloji gibi insanın genetik yapısını inceleyen bilim dallarının alanına girer.

Esas olan şudur: Beyaz da, siyah da, sarı da, kızıl derili de insandır. Aralarında zekâ seviyesi, kişilik yapısı, temel karakterler ve insanî duygular açısından "renkten" başka hiçbir farklılık yoktur. Ancak temel duygu ve karakterlerde farklı olmayan insan, hususî özelliklerde ve özel karakterlerde alabildiğine farklı yaratılmıştır. Zaten antropolojinin "homo sapiens" diye tanımladığı insan türü, çok tipli ve çok ırklı bir varlıktır. İnsan türünün farklı ırklardan, tiplerden ve kavimlerden oluşu bunu gösterir. İnsan oğlunun kromozomlarının kromonema ipliklerinde dizili olan kromatin tanelerinde bulunan genlerden bir tanesinin farklı şifre almasıyla, yani "bir tek gen" farkıyla insanların ırklara, tiplere ve cinslere ayrılmasını günümüzde insan bilimleri izah edebiliyorlar.

Kur'ân bu ırk, renk, kavim ve millet farklılığının hikmetini şöyle bildirir: "Ey

İnsanlar! Doğrusu Biz sizi bir erkekle bir dişiden yarattık. Ve birbirinizle tanışasınız diye sizi kavimlere ve kabilelere ayırdık. Muhakkak ki, Allah yanında en değerli olanınız, Ondan en çok korkanınızdır. Şüphesiz Allah her şeyi bilen ve her şeyden haberdar olandır.”2

Kur’ân tebliğinde ırkları ayırmamış, hepsini bir muhatap kabul etmiştir. Olumsuz mânâda ırk anlayışını bin dört yüz yıl önce temelinden yıkan Allah Resûlü (asm) vedâ hutbesinde: “Ey İnsanlar! Rabbiniz birdir. Babanız da birdir. Hepiniz Âdem’in çocuklarıdır. Âdem ise topraktır. Allah yanında en kıymetli olanınız, Ondan en çok korkanınızdır. Arabın Arap olmayana takvâdan başka üstünlüğü yoktur” buyurmak sûretiyle zihinlerde de bir inkılâp meydana getirmiş, beyaz olsun, sarı olsun, siyah olsun, kırmızı olsun bütün insan ırklarını “îmân” etmesi şartıyla kardeş îlân etmiştir.

Demek, Allah beyazdan siyah yarattığı gibi, siyahtan da beyaz yaratmıştır.

2-“Cân” kelimesi “cin” kelimesinin çoğuludur. Yani cândan maksat, cinlerdir. Hazret-i Âdem’den (as) önce yeryüzüne hükmeden kavim cân kavmi idi, yani cinlerdi. İnsanlar değildi.

Hazret-i Âdem’den (as) önce yeryüzünde insanın bulunduğu dayalı bir delil söz konusu değildir. Kur’ân yeryüzüne insandan bir halîfe olarak Hazret-i Âdem’in (as) yaratıldığını açıkça bildirir.3 Aksini iddiâ edenler delil göstermelidirler.

3- Fıtrat da, şerîat da, yaratılış da, hüküm de Cenâb-ı Hakka aittir. O dilerse hükmünü ve şerîatını değiştirir, dilerse fıtratları ve yaratılışları değiştirir. Hüküm ve irâde Onundur. Biz buna îmân ediyoruz.

Cenâb-ı Allah nasıl ilk insanın harcını bizzat kudret eliyle yoğurdu ve yarattıysa, ikinci ve üçüncü sıradaki insanlar için de ya doğrudan kudretiyle, ya hükmüyle, ya da şerîatıyla bir yaratılış modeli elbette getirmiştir. Bunu bizden soracak değil. Bize rapor sunacak da değil. (Hâşâ)

Cenâb-ı Hak kardeşlerin evlenmesini haram kılmış ve bu haramlığı insanın fıtratına yerleştirmiştir. Bu gün hak dine inansın inanmasın, kardeş evliliği dünyada hiçbir toplumda yoktur. Fakat insanlığın yeni çoğalmaya başladığı o günde, Cenâb-ı Hak o insanların fıtratlarıyla da örtüştürdüğü farklı bir şerîatı pekâlâ uygulayabilir. Fıtratlarımız, kalplerimiz, nefislerimiz ve hayatlarımız Cenâb-ı Allah’ın elinde değil mi? Kalplerimize günde sayısız defa nazar buyurmuyor mu? Nefislerimizi her an elinde bulundurmuyor mu?

Hazret-i Âdem'in (as) ilk çocuklarının nasıl çoğaldıklarıyla ilgili Kur'ân'da açık bir beyan yok. Öyleyse bizim o konuyu merak etmemize mahal de yoktur. Bir takım rivâyetler—ne derece güvenilir, tartışılır—sıralanabilir. Ama ne gerek var? Kur'ân'ın bildirmediği bir konuda bize teslimiyet düşüyor. Binlerce yıl sonra Hazret-i Îsâ'yı (as) Hazret-i Meryem'in rahminde babasız yaratarak bir örnek gösteren Cenâb-ı Allah, Hazret-i Âdem'in (as) kızlarının rahminde babasız çocuklar yaratmaya kadir değil mi? Elbette kâdirdir. Zaten bu durumda bile, ilk karından sonra bu çocuklar birbirleriyle en yakın teyze veya akraba çocukları oluyorlar ki, böylece birbirleriyle evlenebilmeleri bizim şerîatımızla da mümkün oluyor.

Bununla berâber Cenâb-ı Allah onlara farklı bir şeriatla da muâmele buyurabilir. Meselâ—yaygın olan şekliyle—yalnız ikiz doğanları kardeş kılar, ikiz doğmayanları birbirleriyle kardeş kılmaz ve böylece evlenmelerine imkân vermiş olur. Binâenaleyh, Allah'ın hikmetinden suâl sorulmaz.

Dipnotlar:

1- Bakara Sûresi, 2/30;

2- Hucurât Sûresi, 49/13;

3- Bakınız: Bakara Sûresi: 30; Saffât Sûresi: 11; Hicr Sûresi: 28, 29; Rahmân Sûresi: 14; Sâd Sûresi: 75;